

[Slipsager.]

bestemmelser, der sikrer, at landbrugs-ejendomme kan vedblive at bestå som landbrugsejendomme.

Men da vi nu taler om disse jordlove, vil jeg gerne benytte lejligheden til at spørge den højtærede landbrugsminister, om han ikke kan finde en eller anden form for løsning af et problem, vi har i Sønderjylland, angående det, man kalder frijord. Dette spørgsmål volder særlig i Tønder amt og i egnene ned mod grænsen store vanskeligheder for en god jordfordeling, og hvis man kunne løse det spørgsmål, ville man dermed løse et spørgsmål, som har betydning for landbruget dernede, og som samtidig kan og vil få nogen national betydning i grænseegnene. Ligeledes kunne der måske være grund til at finde en eller anden form for en løsning af spørgsmålet om tjenestemandsjorderne, der hører ind under statens skovvæsen. Denne jord ville i mange tilfælde være til større gavn, hvis den blev anvendt som tillægsjord til for små landbrugsejendomme fremfor som nu at blive tilplantet med skov. Det er ikke så få steder i Sønderjylland, hvor der ligger små ejendomme op til disse arealer, hvorfra man naturligt kunne få tillægsjord til de for små brug, og jeg mener, det var naturligt, om staten gik foran med tilde-ling af jord til disse for små landbrugs-ejendomme, fremfor at man skal tage den fra private brug. Jeg ville hilse med stor tilfredshed, om man ville se lidt på disse forhold og landbrugsministeren kunne finde en eller anden måde at ordne dem på.

Ligeledes bør man vistnok overveje, om ikke tillægsjord, som de særlig små ejendomme får tildelt, skulle indføres i tingbogen på en sådan måde, at tillægsjorden ikke senere kan sælges fra ejendommen, idet vi så atter vil stå over for for små landbrug. Som det er nu, bliver tillægsjorden ikke lagt til ejendommen således, at den i fremtiden er sikret, men den kan igen sælges fra, og det mener vi er uheldigt.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit

partis vegne tilsige de tre lovforslag en velvillig behandling, og hvis de skal i udvalg, er vi villige til at deltage i en saglig drøftelse dér.

Alfred Jørgensen: Med hartkornskatternes afskaffelse bortfaldt også betimeligheden af at anvende hartkorn som mål for et grundstyckes værdi, særlig i købstæderne, hvor grundenes værdi ikke har noget at gøre med deres dyrkningsværdi, men kun med deres størrelse og beliggenhed. Det fremgår da også af bemærkningerne til lovforslaget om bortfald af hartkorn eller matrikelskyld for ejendomme i købstæder og flækker, at hartkornsangivelsen i købstæderne kun har værdi ved identificeringen af et grundstykke; men til det formål er arealangivelsen bedre egnet, ikke mindst fordi den er lettere at kontrollere. Jeg finder det derfor rimeligt, at hartkornsangivelserne bortfalder i de tilfælde, som lovforslaget omfatter. Og jeg hilser med tilfredshed, at det tyske Reinertag, der nu finder anvendelse i Sønderjylland på samme måde, som vi i det øvrige land bruger hartkorn, foreslås afskaffet i de sønderjyske købstæder og flækker. Her er det så heldigt, at vi foruden grundenes Reinertag i tingbogen også har den tilsvarende arealangivelse, så overgangen kan ske uden nogen vanskelighed.

Da der på dette specielle område ved denne reform indføres ensartede forhold for købstæder i Sønderjylland og i det øvrige land, er vi også med denne lovgivning med til at slette en lille forskel nord og syd for den gamle grænse, og hvert lille skridt i den retning hilser jeg med glæde.

Men så er der et andet spørgsmål, som jeg lige må berøre. Når der nu ifølge lovforslaget skal udarbejdes areallister for alle købstæder, undtagen de sønderjyske, med arealangivelse for hvert eneste matrikelnummer i hvert ejerlav, må det blive en temmelig omfattende historie, og så kan jydten jo godt komme op i én og friste én